

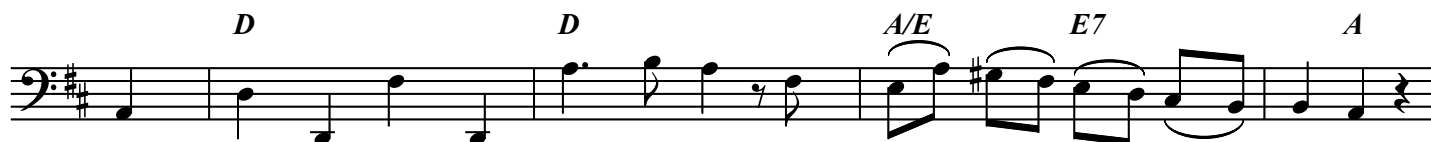
Im tiefen Keller

Johann Ignaz Ludwig Fischer (1745-1825), 1802

Im tie - fen Kel - ler sitz' ich hier Bei ei - nem Faß voll Re - ben,
 Mich plagt ein Dä - mon, Durst ge - nannt; Doch um ihn zu ver - scheu - chen,
 Al - lein, mein Durst ver - mehrt sich nur Bei je - dem vol - len Be - cher;

Egy hű - vös pin - ce rej - te - kén, egy hor - dó - nál ülök ép - pen.
 Egy dé - mon ül - döz szün - te - len, a szom - jú - ság ez az ör - dög.
 A jó ked - vem - nek vé - ge már, a bor - imádók nagy baja sújt - ja,

Bin fro - hen Mut's und las - se mir Vom Al - ler - be - sten ge - ben.
 Nehm' ich mein De - ckel - glas zur Hand Und laß mir Rhein - wein rei - chen,
 Das ist die lei - di - ge Na - tur Der ech - ten Rhein - wein - ze - cher.

A szom - jam ol - tom csend - ben én a leg - jobb bor - ral, szé - pen.
 De én most öt el - ker - ge - tem a bor - ral, mit tor - komba töl - tök.
 hogy min - den bor - ral telt po - hár a szom - jat egy - re szít - ja,

Der Kü - fer zieht den He - ber voll, Ge - hor - sam mei - nem Win - ke,
 Die gan - ze Welt er - scheint mir nun In ro - sen - ro - ter Schmin - ke,
 Doch tröst' ich mich, Wenn ich zu - letzt vom Faß zu Bo - den sin - ke:

A gaz - da tölt, csak any - nyi kell, a ven - dég e - gyet int - sen,
 A nagy - vi - lág már köd - be vész, szép hal - vány ró - zsa - szín - be,
 s bár szár - nyal a lel - kem köny - nye - dén, a tér - dem recseg már e súly - ra,

Reicht mir das Glas, Ich halt's em - por Und
 Ich könn - te nie - mand Lei - des tun, Ich
 Ich ha - be kei - ne Pflicht ver - letzt, Ich

és az - tán már csak in - ni kell, más
 de en - gem az sem ér - de - kel, mert
 de nem hul - laj - tok köny - nyet én, mert

trin - ke, trin - ke, trin - ke.
 trin - ke, trin - ke, trin - ke.
 trin - ke, trin - ke, trin - ke.

dol - gom né - kem nin - csen.
 új - ra in - nom ké - ne.
 hol - nap boroz - hatok új - ra.